

γονάτων. Ἐπειτα σφροδόμενος πρὸς τὴν κ. Θιέρσου,
— Δὲν φαίνεται καὶ ὁ νέος οὗτος καμπούρης,
κυρία μου;

— Τωρὶντι! Ἐχετε δίκαιον! Δὲν ὑπόπτειον
ποτὲ ὅτι πᾶς τις φαίνεται τοιουτοτρόπως λαμ-
βάνων καθιστικῶν θέσιν.

Τέλος πάντων τὸ ἄγαλμα ἐτελείωσεν, ὁ δὲ
Μερσιὲ ἔθηκεν, ἐνοσεῖται, ἐπὶ τῆς ρινὸς τὰ ἱστο-
ρικὰ ὀμματουᾶλια.

— Ποτὲ, ἀνέκραξε μανιώδης ἡ κ. Θιέρσου!

— Ἀλλὰ, κυρία μου, δὲν εἶδέ τίς ποτε τὸν
κ. Θιέρσον χωρὶς ὀμματουᾶλια!

— Ἐντὸς τῆς οἰκίας δὲν ἐφόρει ποτὲ, μάλισα
εἶχε πολὺ ὠραίους ὀφθαλμούς. Φαίνεται ὅτι θέ-
λετε νὰ κάμψτε τὸ ἄγαλμα ἐνὸς τυφλοῦ. Δὲν
θέλω κατ' οὐδένα τρόπον τὰ ὀμματουᾶλια!

Ὁ Μερσιὲ τὰ ἀφῆρσε. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιστήμως
ἀποκαλυφθῆ, πολλοὶ φίλοι ἤλθον νὰ ἰδῶσι τὸ ἄγαλ-
μα. Τὸ ἐπῆνον, ἀλλ' οὐδεὶς ἀνέκραξε μετὰ θαυ-
μασμοῦ, «πόσον ὁμοιάζει!» Ὁ καλλιτέχνης ἤ-
ξευρε διατί. Αὐτὴν τὴν φορὰν χωρὶς ν' ἀκούσῃ
τὴν κυρίαν Θιέρσου, ἔθηκεν ἐκ δευτέρου τὰ ὀμ-
ματοῦᾶλια, τὰ ὁποῖα καὶ ἔμειναν, σήμερον δὲ
ὅλοι ὅσοι βλέπουν τὸ ἄγαλμα προσφωνοῦσι· «Πό-
σον ὁμοιάζει!»

Οἱ ἐρασταὶ τῆς φιλολογίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ
ἐν Γερμανίᾳ περιμένουσιν ἀνυπομόνως τὴν μετά-
φρασιν τοῦ βιβλίου «Ὁ οἰκογενειακὸς βίος τοῦ
Henri Heine». Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ περιωνύμου ποιη-
τοῦ πριγκηπίσσα de la Rocca ἐκδίδει αὐτὸ κατ'
αὐτὰς ἰταλιστί. Θὰ μάθωμεν βεβαίως νέα νόστι-
μα ἀνέκδοτα τοῦ φιλοσκόμματος τούτου Γερμα-
νοῦ. Τὸ ἐξῆς γνωστὸν ἀνέκδοτον δύναται νὰ δώσῃ
τὸ μέτρον τῶν λοιπῶν.

Ὁ Heine μετὰ τῆς γυναικὸς του ἦτον εἰς τὸ
Λυὸν καὶ ἤθελε νὰ ἔλθῃ εἰς Παρισίους. Κατὰ τὴν
στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ φίλος τις προσ-
έρχεται καὶ τὸν παρακαλῇ νὰ παραλάβῃ ἕνα ἀλ-
λάντα (σαλτσισότον), τὸν ὁποῖον ἔστειλε δῶρον
εἰς ἕνα ὁμοιοπαθητικὸν ἰατρὸν ἐν Παρισίοις. Κατὰ
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχον εἰσέτι σιδηρό-
δρομοί, ἀπητοῦντο ἡμέραι ἵνα φθάσῃ τις ἀπὸ
Λυὸν εἰς Παρισίους ἐπὶ ταχυδρομικῆς ἀμάξης. Καθ'
ὁδὸν ὁ Heine καὶ ἡ γυνὴ του ἐπεινάσαν, ὁ σταθ-
μὸς ὅπου ἠδύναντο νὰ προγευματίσωσιν ἦτον εἰ-
σέτι μακρὰν, ἀμφοτέρω δὲ ἔρριπτον βλέμματα πό-
θου ἐπὶ τοῦ σαλτσισότου. Ὁ Heine αἴφνης ἐμ-
πνεόμενος καὶ τύπτων τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἀνα-
κράζει·

— Ματθίλδη, ἠμποροῦμεν νὰ φάγωμεν τὸ σαλ-
τσισότον.

— Ἐτρελλάθηκες; . . . τὸ πρᾶγμα τὸ ξένον!

— Εἶναι ἰδική μου ὑπόθεσις.

Τὸ σαλτσισότον κατεβροχθίσθη, ἀλλ' ὁ Heine
ἐκράτησεν ἐν λεπτὸν τεμάχιον, φθάσας δὲ εἰς
Παρισίους ἐγκλείει τὸ τεμάχιον ἐντὸς ἐπιστολῆς
ἐμπεριεχούσης τάδε·

«Ἀξιότιμε κύριε,

»Ὁ κοινὸς φίλος μας ἐν Λυὸν Κ...μοὶ ἔδωκεν
ἐν σαλτσισότον διὰ σᾶς. Ἀλλ' εἴσθε ὁμοιοπαθη-
τικὸς ἰατρὸς, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστήμην σας μί-
α μικροσκοπικὴ δόσις ἔχει τὴν ἰδίαν ἐνέργειαν. Εἶ-
ναι λοιπὸν περιττὸν νὰ σᾶς στείλω δλόκληρον τὸ
σαλτσισότον. Ἀβῆστε ἐν τεμάχιον καὶ δεχθῆτε τοὺς
προθύμους χαιρετισμούς μου. HENRI HEINE».

Ἐκ Βερολίνου ἀναγγέλλεται ὅτι κυκλοφο-
ροῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς ἀμαξίαι κινούμεναι διὰ τοῦ
ἀτμοῦ. Αἱ ἀμαξίαι αὗται τρέχουσι διὰ καταπλη-
κτικῆς ταχύτητος, δὲν φαίνονται ὅμως κατὰ-
λληλοι διὰ τὰς πόλεις, ὅπου ἡ κυκλοφορία τὰς
ἀναγκάζει νὰ σταματῶσι σχεδὸν καθ' ἐκάστην
στιγμὴν. Ἀλλὰ διὰ τὰ διασῆματα ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν, ἢ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, αἱ μηχανικαὶ
αὗται ἀμαξίαι δύνανται νὰ ἦναι λίαν χρήσιμοι.
Ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν ὑπῆρχον δρόμοι, αἱ τοιαῦται ἄ-
μαξίαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιταχύνωσιν εἰς μέγαν
βαθμὸν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν πόλεων.

*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι μεγαλοπρεπεῖ γάμῳ ἱερεύς τις ἐπά-
τησε κυρίας τινὸς λίαν γυμνοτραχήλου τὸ φόρε-
μα, ἔχον οὐρανὸν ὑπερμεγέθη.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἱερεὺς ἐζήτει συγγνώμην,

— Ὡ, πανοσιώτατε, τῷ εἶπεν ἡ κυρία, τὸ ἄ-
κρον τοῦ φορέματός μου εἶνε τόσον μακρὸν . . .

— Ὡστε δὲν μένει ὑφασμα καὶ διὰ τὸν στη-
θόδεσμον, κυρία.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἶνε ἄξιον σημειώσεως ὅτι τὸ κάλλος τῶν γυ-
ναικῶν ἀκμάζει ἀπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου μέχρι
τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας, τουτέστιν ἡ
ἐπιρροή των παύει ἀκριβῶς καθ' ἡν στιγμὴν ἀ-
ποκτῶσι τὰς φρένας.

*
*

Δὲν ὑπάρχει γυνή, ἥτις εἰσερχομένη εἰς τὸ θέ-
ατρον χάριν τοῦ θεάματος, δὲν θέλει ὀλίγον νὰ
γείνη αὐτὴ ἡ ἰδία θεάμα.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἴνα διατηρήσῃ τις τομάτας ἐν καλῇ κατα-
στάσει, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἐξῆς κα-
τάλληλον τρόπον· Ἐκλέγει καλὰς ὠρίμους τομά-
τας, τὰς ὁποίας ἀποῦ κόψῃ, ἐνθέτει ἐντὸς δοχείου
μὲ πλατὺν λαιμὸν, εἰς ὃ ἐγχύνη ἀκολούθως μίγ-
μα ὑγροῦ συγχειμένου ἐξ ἐννέα μερῶν ὕδατος,
ἐνὸς μέρους ὄξους καὶ ἐνὸς μέρους ἁλατος κοι-
νοῦ· ταῦτα δὲ πάντα καλύπτει κατόπιν διὰ
στρώματος ἐλαίου.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ τομάτα διατηρεῖται
ἐπὶ μακρὸν ἐν καλῇ καταστάσει.